

Fito Luri: «Canto per compensar el dolor, per salvar l'ànima»

El cantautor publica aquest divendres el seu nou àlbum i poemari "Salvar l'ànima", que presentarà en un únic concert al Teatre Fortuny el 8 d'octubre

El cantautor Fito Luri publica aquest divendres el seu àlbum i poemari | Cedida

Dolçor i cruesa. Així és com defineix el cantautor i, ara també, poeta **Fito Luri** (Reus, 1971) l'àlbum i llibre que publica aquest divendres amb el nom **Salvar l'ànima**. Després de dos anys del seu darrer disc, *Dosi*, l'artista ha tornat amb vuit cançons i una setantena de poemes que l'estrenen com a escriptor.

Just abans de la publicació ens trobem a L'Absis, a l'hora de l'àngelus, per ser uns bons reusencs i fer el vermut tot parlant de cançons, poemes i novetats.

- Fito, amb el títol ens deixes intuir una mica com serà l'àlbum, però què hi trobarem a *Salvar l'ànima*?

- A *Salvar l'ànima* hi trobarem vuit cançons ensucrades que compensen una setantena de poemes crus. Al llibre hi podem llegir poemes més freds, més distants, més cruels i el disc és més dolç, amb lletres no tan dures. L'últim poema del llibre ja ho diu: *canto dolç, canto èpic, canto suau, canto ensucrat, canto per compensar el dolor, per salvar l'ànima*. I una mica és això, segurament els poemes del llibre no tenen res a veure amb el disc, però hi tenen a veure en què el disc és el resultat, és un equilibri: la música a mi m'equilibra.

- Sobre què cantes, a *Salvar l'ànima*?

- Quotidianitat. L'àlbum es diu així perquè cantant em salvo l'ànima i les cançons parlen de

quotidianitats. Hi ha una cançó que es diu *Anar tirant* i que parla del dia a dia, del que bé que estava abans i que fotut estic ara, però la vida és així i vaig tirant. Hi ha la de *Falciots prenent el vol...* N'hi ha una que es diu *Cor nu d'ella* perquè m'hi passo moltes hores allà, però no vaig posar 'Cornudella' tot junt, sinó separat. Aquesta cançó té molta ànima perquè parlo de les coses senzilles, dels marges de pedra, de les tertúlies amb vi, de les trobades sota les moreres... Aquesta cançó, possiblement, és la que més m'agrada del disc i, en canvi, no ha sigut el single i és la que més m'agrada.

- De fet, el single ha estat *Falciots prenent el vol*, què té perquè fos el primer llançament de l'àlbum?

- Vaig decidir aquesta, però podria haver estat qualsevol altra, de fet, estava entre dues o tres cançons. Aquesta m'agrada perquè és molt emotiva per mi, està inspirada en el meu cosí germà que va morir jove i, com que canto per salvar l'ànima, em va estar bé que fos aquesta. Jo estic molt lligat al falciot, perquè fins i tot quan dorm és al cel. És l'ocell que millor vola, si un falciot cau a terra, no pot aixecar el vol perquè té les ales massa grans. Per això les orenetes i els falciots fan els nius penjats, per entrar i sortir. Em sento molt identificat amb els falciots.

- A *Salvar l'ànima* hi trobarem el mateix Fito que al darrer àlbum?

- Sí. Les cançons no són tant *canyeres* com a l'últim àlbum, que és *Dosi* i que vaig fer amb el Marc Parrot confinats. Jo sempre he fet cançons com a més càlides, més suaus, però el fet d'estar tancat em va fer compensar-ho i em va sortir un àlbum més *canyero*, més rítmic i més electrònic. Ara torno a aquest tempo més suau i tranquil, però conservant aquests sons electrònics i rítmics. L'essència és la mateixa.

- Com ha estat el procés de creació de l'àlbum i el llibre?

- Constant. Jo sempre escric, de fet, el proper llibre es dirà *Dies rebuts* i ja l'estic fent. A mi, viure m'impulsa a crear i no espero determinats moments o determinades causes o atzars per crear. Allò que sento ho acabo utilitzant i sento cada dia, el que sento és el que m'impulsa i l'impuls creatiu és el que em fa escriure.

- Es tracta de la publicació del teu primer llibre; et sents còmode amb l'etiqueta de poeta?

- No em sento incòmode perquè no ho sóc, però sóc conscient que no ho sóc, de poeta. Sóc una persona que escriu el que sent i segurament hi ha persones que els agrada i se senten identificades i n'hi ha d'altres que ni fred ni calor. Acostumo a fer servir un lèxic molt quotidià, intento buscar paraules poc enrevessades perquè un, quan està malament i queda amb un amic o amiga, no parla enrevessat. Jo prefereixo escriure com em sento i com em sento en aquest moment.

- Però en realitat, ja fa temps que escrius poesia, tot i que *Salvar l'ànima* sigui el primer poemari que treus a la llum.

- Sí, mai m'havia atrevit perquè no em veia capaç, no em veia gaire bo per fer-ho. No obstant, vaig fer un petit recull, el vaig anar penjant al meu compte d'Instagram, vaig començar a rebre respostes molt positives i això em va animar. La veritat és que estic preparant el segon poemari perquè tinc molt de material, ja que escric constantment. Sempre escric, no paro de fluir, no deixo descansar la tinta i sempre estic amb allò que em batega per dins. Vaig veure que al calaix es quedaven moltes lletres que eren bones, que no arribaven a ser cançons i per això vaig decidir fer això: fer el pas i publicar els poemes, les cançons que no arriben a ser cançons.

Ver esta publicación en Instagram

Una publicación compartida de Fito Luri (@fitoluri)

- Aquests poemes, a més, van acompanyats de les il·lustracions del Jordi Guillemí. Com ha estat la col·laboració?

- Molt fàcil. El Jordi Guillemí és professor d'art a La Llotja de Barcelona i compartim poble a l'estiu. Els dos passem temporades a Cornudella i, l'estiu passat, que va ser el final del procés, ell llegia els meus poemes i em va proposar si podia il·lustrar-los. Les il·lustracions tenen molt a veure amb Cornudella i amb el territori, i en quasi totes hi ha una escala representada, que és l'escala d'Scala-dei.

- Tot això, l'àlbum i el llibre, *Salvar l'ànima*, veuen la llum aquest divendres i en faràs la presentació el dia 31. Podrem veure't també en concert?

- El dijous 31 presento el llibre a la Biblioteca Xavier Amorós, però la presentació oficial és el 8 d'octubre al Teatre Fortuny. I segurament serà l'únic concert.

- Què ens pots revelar d'aquest concert?

- Serà l'únic concert amb tota la banda, vindran tots els músics i, pot ser, algun artista convidat. A més, l'il·lustrador, el Jordi Guillemí, dibuixarà un quadre durant el concert i el donaré a l'Associació d'Alzheimer de Reus perquè el puguin subhastar. De concerts sí que en faré, però en solitari o en duet, però amb tots els músics i amb una posada en escena molt potent, de moment, només el 8 d'octubre, en la presentació oficial al Teatre Fortuny.